

Márton Ágnes
SAJÁT TALAJ

Hógolyót árulok. Saját eső
plittyed az ujjaim közt.

Még ez a fáradt víz is táplálhat valakit odalenn.

Mélyre ásom magam, csorba körömmel küzdök minden centiért.
Mint aki a kutyájának váj sírhelyet, és próbaképp belebújik –
a japán tinédzserek kuckóznak be így, remeteként, a *hikikomorik*,
zárt ajtók mögött, de az ablakon pici réssel. Kényelmetlen a gödör,
tovább, tovább. Nem vályog ez, a szemcsék egyenként
morzsolhatók, mint a bürkifli tölteléke, köztük a pórusokon át
jön oxigén, és ki is látok. Egyre több a fejemben a hold,
egyre kevesebbnek tűnik a fény. De mosolygok, mint a vak kutya,
amikor rájön, hogy a kedvenc folyópartjára viszik, ahol
nem támad senki, futkározhat, ő szabja meg a határt. Vagy néha
szundítok, mint macskakölyök a dobozban, amelybe önként
ugrott bele, nem tudva, hova viszik. Néha segítséget hívok –
szöszös a hang. Mint aki egy dunyha belsejéből kiabál.

Kitúrom a környéket a rendből, elcsúfítom a pázsitot,
meglazítom a gyökereket. A gazdák azt hiszik, vakond garázdálkodik,
napelemes riasztót vetnek be, savanyúságok levét, fokhagymát,
gyalogbodzát, nagy sárfüvet, kerti labodát.

Okozok-e maradandó kárt? Vagy épp
rám volt szükség ott, mélyen, tavasz jön,
feltámad minden, ahogy feltámadok?

Fölöttem tünetmentes és gyógyult bokrok.

GALÍCIÁBAN KUTYA VAGYOK

Lambón¹ a nevem, mert szeretem a fagyit.
Ne bomolj, nem azért, mert
fenekeket nyalnék.

A többi kutyát Trockijnak hívják.
Fülük mint az iszappal borított puska.
A kicsiket viszont Bobbynak szólítják.

Persze jönnek a rendőrvicek. A Bobbykák
polipmaradékokat lopnak,
felcsaholják ordas nyálukat, *ola*.

Galíciában tehén vagyok, megnyerem
a Miss Vacát², zeng a bőgésem,
mint Chenoáé³, bátran ébresztelek,

én vagyok a Berenguela⁴.
Mostantól ez a mantrád: Cireixa,
Anasztasia, Pinta, Xistra.⁵

Galíciában tyúk vagyok. A külsőm
alapján ítélnék meg: Plumitas,
Pintitas, Branca.⁶

A csibéim névtelenül
nőnek bele a maszkbba, mint
a pengényi fűszálak, *nova vida*⁷.

1 Nyalonc (spanyol).

2 Tehénszépverseny Galíciában.

3 Spanyol énekesnő, tehetségkutatón futott be.

4 Santiago de Compostelában a katedrális harangja.

5 Tehénnevek: Cseresznye, Anasztázia, Foltos, Hideg.

6 Tyúknevek: Tollas, Pöttyös, Fehér.

7 Új élet (spanyol).

SZÉTMARNI A RUTINT

1. Ásni jó. Körömmel kaparni a földet,
küzdeni minden centiért.
Tömlöcből ki, hullára rá,
vagy a bolygó közepén át;
Új-Zélandon gazdisodni, buzgó vakond.
2. Aranykardot kerestem sok nyári ásatáson.
Felkurjantottam, mindenki odagyúlt,
végre pihenő. Ja, mégse,
mégse kurva nagy lelet.
De azért igyunk. Ivóvíz
nem volt, fogat is borban mostunk.
3. A disznónak nem kell spakni, ott az ormány-
szerű túrókarimája. Aranykard
nem érdekelné, a szarvasgombát kiszagolja,
meg is dézsmálja, nem kutya.
4. Ásít a terep, szét kell
csiklandozni a rutint.
Áskálódni jó, áspiskígyót
cipőbe fűzni, ellenség fazekát
gilisztával foldozni.
5. Rágod a körmöd?, kérdi egy lány a trolin.
Manikűrös, foglalkozási ártalom.
Nem, vájom a falat itt is, ott is,
szívesen kilőne már a szomszéd.
Leselkedsz is? Nem,
mindenütt csak magamat látom.

TRANZIT

Megosztom uzsonnámat egy kuvasszal.
Beszéljessünk, nincs közönségem.
Loholj velem, a ritmusodat
komponálom. Oda, át. Lefetyeljük bele

a versbe az esőt, a pocsolyáktól
ráncos már a május. Partja van,
mint a résidőnek, nyári járatok
várják a pilótát, a barlangszindrómát

feledő/hátrahagyó utast. Maszkban
romlott a térlátás, nem látszott
az út szélén a margaréta. A fák
is csak vonakodva álltak szóba,

nem látszott, hogyan kapcsolódik
a földhöz a fenti világ, a törzshöz
a korona. Van, akit még mindig
beszippant az otthon, videón lesi,

ahogy idegenek járnak az El Caminót,
beleprüszkölnék a pipacsba. Aljosa
sátrazik, Fred kávéját kortyolva ballag.
Dünnög a bolyhos papucsos néző:

Te zarándok, te távgyalogló, te imposztor,
te költő, a templomokba betérsz-e,
a katedrálisba, pihentetni a talpad,
a billenő fejed? Eltiprod-e a bajszos

brandet, aki irodalmárnak hívja magát,
percenként pödör, hullik a brillantin?
A Kossuth-díjas konferansziék is
mindfulnessre vágnak, megmosolygód-e?

Múhúst rendelsz-e a Beyond Meat online shopból? Gondolsz-e az önkéntes remetékre, vagy csak hisztidivatnak tartod ezt is, a hikikomorit, mint a Marie Kondo-

féle lecsupaszítását a személyes javaknak, a kidekázott átörökíthetőséget? Tudod-e dédanyáid keresztnévét, tudod-e, üdvözlégyet mondtak-e, álmodtak-e rólad?

FÜGGÖNY

A por tartja össze ezt a függönyt.
Kimosom, de hab
nem marad utána,
csak csupasz göröngyök
és ernyedt cérna.

Nem takar semmi,
belátnak a kintiek.
Felismernek a maszktalan időkből,
akkor még kijártam. Azóta
koporsó a lakás,
bár még enged fényt az ablak.

Fogy az oxigén, de a bolygó
ugyanaz. Rövidebbek itt benn a séták.
Lankadtan körözök, mint a dakszli,
akit póráz fojt, de beszél még
azon az égre csaholó nyelven.

ELALUDT AZ ÓR

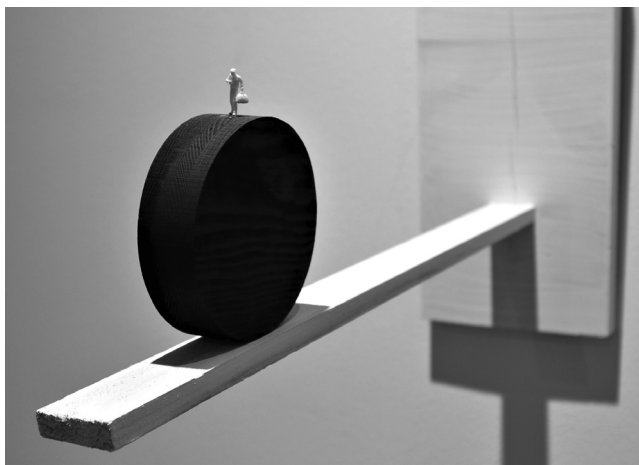
Visszahátrálok vackomra, pörzsöli szemem
a fény.

Hagyjatok, nyöszörgöm, mint mikor
ereszt a szelep.

Vágyom is, nem is.
Nyargalhatnék, ha nincs tanú, de
ellustultak az izmok.

Az elhajított zokni
szabadsága ez.

Hol találna talpat,
amit felismer
az a régi ország,
a kiéghetetlenek vélt fű?

Humán (9)